

Indre Fosen kommune
Rådhusveien 13
7100 RISSA

Saksbehandler, innvalgstelefon

Anna Carina Handberg, 73 19 91 90

Vedtak i klagesak - Klage på avvisning av klage - oppføring av tomannsbolig - Einerveien - Indre Fosen 122/352

Saken gjelder klage over Indre Fosen kommunes vedtak om å avvise klage. Kommunen har avvist klagen som for sent framsatt og har ikke funnet grunnlag for fristoppreisning. Statsforvalteren stadfester kommunens vedtak.

Statsforvalteren viser til Indre Fosen kommunes oversendelse hit av 5. januar 2021 hvor den ovennevnte klagesaken ble oversendt for endelig klagebehandling. Statsforvalterens myndighet som klageinstans følger av plan- og bygningsloven (pbl) § 1-9 femte ledd og delegasjon fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Sakens bakgrunn

Indre Fosen kommune ga den 3. juli 2019 rammetillatelse og dispensasjon for tiltak på eiendommen 122/352. Eier av naboeiendommen 122/325 (nå 122/350) ble nabovarslet i forbindelse med søknad, det innkom ingen merknader fra daværende eier.

Eiendommen 122/325 (nå 122/350) har i ettertid av at kommunen fattet sitt vedtak, skiftet eier. Ny eier, Morten Skjærstad, klaget på kommunens vedtak av 3. juli 2019 i klage mottatt av kommunen 28. mai 2020.

I vedtak av 21. oktober 2020 avviste kommunen klagen som for sent innkommet. Skjærstad påklaget avvisningsvedtaket i klage 25. oktober 2020. Kommunen vedtok 5. januar 2021 å ikke ta klagen til følge, og saken ble følgelig oversendt Statsforvalteren i Trøndelag for endelig avgjørelse.

Klagen

I klagen anføres at verken nabovarsel eller rammevedtaket inneholder informasjon om hvor høy fyllingen kommer til å bli. Noe som er en vesentlig mangel og årsak til at det ikke ble sendt inn klage innen klagefristen. Klager sendte klage med en gang har så at fyllingen ble høyere enn hans eiendom. Fyllingen er ca. 2 meter høyere, og slik klager har forstått det, skal det fortsatt fylles på mer masse.

Videre viser klager til at på befaring av tomten 5. juni 2020 sa kommunens representanter med en gang at her har det skjedd en feil. Klager ble orientert om at han skulle holdes oppdatert om hva som skjer i saken, det har han ikke blitt.

Klager stiller seg undrende til at kommunen bruker fem måneder på å behandle klagen, når konklusjonen deres er at den avvises for å ha kommet etter fristen, da dette ble opplyst om i selve klagen. Det anføres at kommunen innrømmer at det har skjedd en feil, men avviser klagen i et forsøk på en billig løsning, i stedet for en riktig løsning.

Klager krever at rammetillatelsen endres, og fyllingen reduseres til et nivå som er lavere enn hans eiendom slik at den, og tomannsboligen som skal bygges på den, ikke foringer klagers bo-, sol- og lysforhold.

Statsforvalteren bemerker

Statsforvalterens myndighet som klageinstans framgår av forvaltningsloven (fvl) § 34. Etter bestemmelsens annet ledd kan vi prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Med dette menes at vi kan prøve om vedtaket er innholdsmessig lovlig, om det er truffet av rette myndighet, og om det har blitt til på lovlig måte. I tillegg kan Statsforvalteren prøve førsteinstansens skønnsutøvelse, om vedtaket bygger på riktig faktum og om det kommer i strid med ulovfestede regler for saksbehandlingen. I dette ligger prøving av om vedtaket innebærer såkalt myndighetsmisbruk, det vil si om vedtaket er motivert ut fra utenforliggende eller usaklige hensyn, om avgjørelsen bærer preg av vilkårlighet eller om den innebærer usaklig forskjellsbehandling.

Den ovennevnte bestemmelsen, jf. § 34 andre ledd siste pkt. fastsetter samtidig at statlig organ som er klageinstans for kommunale vedtak, skal vektlegge hensynet til det kommunale selvstyre ved prøvingen av det frie skjønn.

Vilkår for klage

Det er på det rene at kommunens avvisningsvedtak av 21. oktober 2020 er et enkeltvedtak og at klagen er rettidig framsatt av en part innenfor klagefristen på tre uker, jf. fvl §§ 28 og 29.

Vilkårene for å behandle klagen på avvisningsvedtaket av 21. oktober 2020 er oppfylt, jf. fvl § 34 første ledd.

Statsforvalterens vurdering

Statsforvalteren vil i det følgende vurdere gyldigheten av Indre Fosen kommunes vedtak om å avvise klagen fra Skjærstad som for sent framsatt.

Fristen for å klage på enkeltvedtak er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part, jf. fvl § 29 (1). For den som ikke har mottatt underretning om vedtaket, løper fristen fra det tidspunkt han har fått, eller burde ha skaffet seg kjennskap til vedtaket. Ved vedtak som går ut på å tilstå noen en rettighet, skal klagefristen for andre likevel senest løpe ut når det er gått 3 måneder fra det tidspunkt vedtaket ble truffet, jf. bestemmelsens andre ledd.

Vedtaket som ble truffet av kommunen 3. juli 2019, og som den avviste klagen retter seg mot, går ut på å tilstå noen en rettighet. Fristen for andre til å klage på dette vedtaket løp ut den 3. oktober 2019, altså 3 måneder fra tidspunkt det ble truffet. Kommunen mottok klagen fra Skjærstad den 28. mai 2020. Klageren har oversett klagefristen.

Den endelige fristen på 3 måneder fra vedtaket er truffet, er stilt for å hindre at part som i god tro har innrettet seg i tillit til vedtaket, får en overraskelse i form av en ny full overprøving av vedtaket lenge etter det ble truffet.

Av fvl § 31 (1) følger at selv om klageren har oversett klagefristen, kan klagen tas under behandling såfremt a) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversett fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller b) det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Ved vurderingen av om klagen bør tas opp til behandling, skal det legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre, jf. fvl § 31 (2).

Statsforvalteren kan i likhet med kommunen ikke se at det i denne saken foreligger forhold som tilsier at parten ikke kan lastes for å ha oversett fristen. Tidligere eier av eiendommen som klager nå har overtatt, ble nabovarslet om byggesaken. Det innkom ingen merknader fra denne. Det er tilstrekkelig at søker forholder seg til eierne av naboeiendommer på daværende tidspunkt. Det må ligge til selger og kjøper av berørte eiendommer å informere om og sette seg inn i byggesaker på naboeiendommer, dette forhold berører ikke bygningsmyndighetene. Klagen kan ikke tas til behandling på bakgrunn av fvl § 31 (1) bokstav a.

Spørsmålet er om det av «*særlige grunner*» er rimelig at klagen blir prøvd.

Det skal ikke være en kurant sak å få oppreisning etter denne bestemmelsen. Det klare utgangspunkt er at fristene for å framsette klage som framgår av § 29 er absolutte. Det er viktig av hensyn til effektivitet og ressursbruk både for private parter og forvaltningen at fristene overholdes. Andre hensyn som tilsier at det skal mye til for fristopreisning etter bestemmelsen, er blant annet innrettelse, forutsigbarhet og tillit til forvaltningsvedtak.

Uttrykket «*særlige grunner*» tilsier at det må påvises noen spesifiserte, klare grunner som etter en konkret vurdering gjør det rimelig at klagen blir prøvd. I forarbeidene til forvaltningsloven, Ot. Prp. nr. 3 (1976-77) s. 91-92, nevnes det forhold at klagen handler om rettsanvendelsen som eksempel på «*særlige grunner*».

Den avviste klagen retter seg primært mot fyllingen på naboeiendommen. Fyllingen opparbeides i forbindelse med planering av tomt før det skal bygges tomannsbolig. Klager viser til at fyllingens høyde blant annet medfører ulemper for hans eiendom. I klage på avvisningsvedtaket påpekes blant annet at nabovarslet ikke inneholdt informasjon om fyllingens høyde.

Kommunen viser i avvisningsvedtaket av 21. oktober 2020 til at rammetillatelsen av 3. juli 2019 tillater en fylling med høyde 5,36 meter. I forhold til innhold i nabovarsel, viser kommunen til at opplysninger gitt i nabovarsel viser at byggetegninger var vedlagt nabovarslet. Terrengsnitt finnes på side 6 i tegningsgrunnlag, og at det ut ifra innsendt terrengsnitt er mulig å se høyden på fyllingen. Tidligere eier ble nabovarslet, dersom han var av den oppfatning av at varselet var mangelfullt hva angår høyde på fyllingen/byggets høydeplassering i terrenget, kunne han inngitt merknader om dette.

I klagen på avvisningsvedtaket er klager kritisk til kommunens behandling av saken. Det stilles spørsmål hvorfor kommunen brukte så lang tid på å avise klagen. Uten å forsvare kommunens tidsbruk, vil Statsforvalteren likevel bemerke at det vil være hensiktsmessig, og mange ganger nødvendig å foreta visse undersøkelser før et vedtak om avvisning treffes. På den måten kunne vurdere om det foreligger «*særlige grunner*» som gjør det rimelig at klagen blir prøvd. Samt kartlegge

hvilke skader eller ulemper en eventuell endring av vedtaket vil kunne medføre for andre enn den som klager.

Slik Statsforvalteren forstår det har det i forbindelse med klagen mai 2020, (før det fra kommunens side ble besluttet om klagen skulle avvises eller gis fristoppreisning), vært befarings på eiendommen hvor fyllingen ligger for å få partene i dialog og se om det fantes noen løsning som gagnet alle. Tiltakshaver kom fram til at kostnader for å senke byggetomta ble for store til at dette var noe de ønsket. Tiltakshavers innrettelse etter vedtaket, samt at en endring av vedtaket vil medføre ulempe for tiltakshaver, er momenter som taler mot at klagen tas opp til behandling.

I dette tilfellet er det videre tale om en vesentlig fristoverskridelse. Kommunen mottok klagen først nærmere 10 måneder etter vedtak ble truffet. Dette er tett opp mot den absolutte fristen i fvl § 31 (3), hvor det framgår at klagen ikke kan tas under behandling som klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet. Tiden som gikk fra vedtak ble truffet, til klagen ble inngitt taler også mot fristoppreisning.

Det ble sendt nabovarsel i forbindelse med tiltaket, tidligere eier av klagers eiendom hadde anledning til å inngi merknader, men dette ble ikke gjort. Klagen er inngitt lenge etter fristen, tiltakshaver har innrettet seg etter vedtaket, og en endring av vedtaket slik klager ønsker vil medføre ulempe for tiltakshaver. Statsforvalteren viser til at det ikke skal være en kurant sak å få behandlet en for sent framsatt klage. Vi kan ikke se at det er påberopt «*særlige grunner*» som gjør det rimelig at klagen blir prøvd, jf. fvl § 31 (1) bokstav b.

Konklusjon

Statsforvalteren har i likhet med kommunen kommet til at klagen skal avvises. Begrunnelsen er at klagefristen er utløpt, jf. fvl § 29. Det er heller ikke grunnlag for å ta klagen til behandling etter fvl § 31. Da vilkårene for å ta klagen til behandling ikke foreligger, skal klagen avvises, jf. fvl § 33.

Statsforvalteren fatter følgende

Vedtak:

Indre Fosen kommunes vedtak om å avise klagen, stadfestes.

Klagen har ikke ført frem.

Statsforvalterens vedtak er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen, jf. forvaltningsloven § 28.

Med hilsen

Elisabeth Holand Sjøli (e.f.)
seniorrådgiver
Kommunal- og justisavdelingen

Anna Carina Handberg
seniorrådgiver
Kommunal- og justisavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Morten Skjærstad Postboks 73, 7101 Rissa, Olderveien 11 7100 RISSA
B